

BORSSZEM JANKÓ

Az ellenséges testvérek.

Hungária. *Ejnye, milyen rossz testvérek ezek az én zselléreim! Az egyik végre megbökölt s a másik most mindkettőnket fenyeget.*

Mirko (öccsének sugva). *Csak hadonálgass, bratye, majd én addig még kicsenek valamit, aztán, tudod, szépen osztózunk.*

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Horvát-bomlás.

ORVÁTORSZÁG újra bomlik,
Fontos, nagy a kérdés:
Magyarokkal milyen áron
Legyen egyetértés?
Elég legyen-é, mit eddig
Magyarok fizettek?
Vagy fizessenek még többet
Horvát testvéreknek?

És oszolnak két nagy pártra, —
S gyúlnak nagy haragra.
Elátkozzák, szidják egymást,
Tesznek hatra-vakra.
Pedig köztük mi különbség?
Bizony éppen semmi.
Egyik zsebel, másik zsebet
Kíván zsebre tenni.

S ha jó Dávid magyar szóval,
Lesznek Góliáthok.
S ha jó Dávid magyar pénzzel,
Lesznek türes zsákok.
S ha zeng Dávid magyar zsoltárt,
Filiszterek lesznek.
Hol van Dávid párittyája?
Jó magyar — keresd meg!

Diplomacziái levelezések.

Göschén angol nagykövetnek

Stambulban.

Mellékelve az új görög-török határt küldöm. Igen szép mappa-munka. Sziveskedjék a szultánnak bemutatni s egyszersmind magát az idezárt kollektiv-jegyzékkel fölfegyverzeni. Ha egy jegyzék nem lesz elég, küldhetünk még akárhányat, papirgyáraink igen szorgalmasak.

GLADSTONE.

Gladstone miniszternek

Londonban.

A szultán nem ijedt meg. Pedig a jegyzéket legvastagabb hangomon olvastam föl neki. Azonkívül lerajzoltattam számára egy angol matrót, ki, pars pro toto, a flotta-tüntetést jelképezte volna. Torzomborz matrózmotól sem ijedt meg. Egyáltalán nem mutat félelmet a papirostól. What to do now! That is the question.

GÖSCHÉN.

György ö felségének

Ottahol.

Felséges uram!
Görögeink lázonganak. Új határ kell nekik. Dühök már határtalan.

KOMONDÜROS.

Komondüros miniszternek

Athene.

Mit fizet nekik fejenként, hogy lármázzanak?

GYÖRGY.

György királynak

Valamerre.

Két garast.

KOMONDÜROS

Komondüros miniszternek,

Athéne.

Fizessen hármát, hogy hallgassanak, amíg az óra üt.

De használják fel jól az időt.

Lehet, hogy háborura kerül a dolog.

De arra fegyver kell.

Nekünk nincs, ám van a töröknek.

Lépjön ön azonnal érintkezésbe avatott szakférfiakkal, kik éjenként osonjanak át török területre s lopják el a törökök fegyvereit. Európaszerte hírneves zsványainknak ez nem lesz valami nehéz feladat s aztán ennek kettős a haszna. 1. Nekünk lesz mivel a törököt megverni. 2. Neki nem lesz mivel magát védeni.

S akkor biztos a győzelem.

GYÖRGY.

Börzevichy W. M. élczei.

Thaisz Elel: hitetlenül rázta a fejét tegnap, mikor azt mondtam neki, hogy közeli rokonságban áll Pulszky papával. Pedig világos. Thaisz Elek Budapestben a legelső konstá-

ler, Pulszky papa meg az első — Kohnschnäbler. (Polizei!)

Azt mondták, hogy Franciaország par excellence katolikus, népessége soha sem fog megbarátkozni a papság ellen vívott harccsal. Pedig mióta a jezsuitákat kiküszöbölik, egymást éri a sok »Loyolitäts-Kundgebung«, (Moritz, wie jesuitisch!)

Az angolok és francziák hajóhadat küldenek Konstantinápoly elé, hogy a porta ellen demonstráljanak. De hogy nekik van igazságuk, azt még páncélos hajókkal sem fogják demonstrálhatni. (Beinahe klassisch, wie?)

ZÁRÜNNEPÉLY A SZINI ISKOLÁBAN.

B. J. Csak rajta! Üsd, vágd, nem apád! Az év végén minden intézet ünnepélyesen bemutatja, mit végzett. Rendjén való, hogy ti is diszelőadásban, nyilvánosan mutattjátok be, mit csináltatok egész éven át négy fal között.

Felelős szerkesztő:
FÜTYKÖS BOTOND.

Szerkesztőségi iroda:
Kanáász-tér, 18.

A RIPOK.

Előfizetési ár: egy káromkodás.

Megjelenik minden nevezetes
skandalum alkalmával.

Közlöny mindenféle neveletlenség, gorombaszkodás, dula- és czivakodás számára.

Budapest, július 8.

Örömmel tapasztaljuk, hogy szükség van ránk. Mi vagyunk az igazi hézagpótlók. Hol terem több gorombaság, mint e szép hazában? és közlöny erre a szakmára még sincs. Ma összevesznek a szini iskolában, holnap a Bumsztiban, holnapután a táviróhivatalban vagy a vasuton garázdálkodnak. És mindezeknek a nagyszerű eseményeknek meg kell lapulniok egy-egy ujság hírovtának rendőrségi zugában, holott bokréta kötvé, mi gyönyörködteő látványt képeznének! A jelszó, mely alatt harcolnál fogunk, a régóta ismeretes magyar példaszó:

Minden gomba jó gomba,
Csak az ember goromba!

Igen, gorombák vagyunk és leszünk. Engedjétek a gorombákat hozzám jönni! Hadd képezzünk phalanxot ama nyafka, pomádézott, kikent-kifent uracskok ellen, akik, az ebadta! azt hiszik, hogy — ördög bujjék a bélükbe! — csak az az ember ér valamit, aki holmi társadalmi illemformák közt tud mozogni. Pokolba a rusnyákkal! Hitvány czudarok! Éljen a ripókség!

VIDÉK.

Korhely-Fehérvár, július 2.

Kitünően mulattunk az éjjel. Jó cimborákból álló kompánia gyűlt össze a »Vörös-bikánál.« Hajnali négy óráig

ittunk, mint a kefekötők. De csak aztán indult meg a heccz! Jajaj! Össze-visszavertük a kocsmáros, a palaczkokat a cigányok fején törtük össze és kurjogtatva sétáltunk végig a városon. Egy pár ablakot a főpiacon be is vertünk. Fel volt lármázva az egész város, a kapitány is kivergődött ágyából és rimázkodva könyörgött, hogy ne zavarjuk a csöndet. De bizony hogy nem tágitottunk. Sőt a főkapitánynak is velünk kellett jönni és czudarul bekáfolattuk. (Nagyszerű! Adjon isten minél több ilyen lelkes honfiakat a hazának. Szerk).

Kis-Pökhend, július 4.

Hazánk társadalmi életében új aera előtt állunk. Itt megalakult egy fiatalági kör, melynek célja a férfiem gorombaságában rejlő fölényt kivált a nőkkel éreztetni. Alapszabályaink első pontja: »nővel nem szabad tisztességesen beszélni.« Évenként jutalmat tűzünk ki annak a derék ifjunak, aki valamely tisztességes nővel a legimpertinensebbül bánt s viseletét hitelesen igazolni képes. Reméljük, a belügyesség nem tagadja meg alapszabályaink megerősítését. (Kitelik túlle ez a nyomorúság is! Szerk).

Hirharang.

— Egyetemünkön Hegel philosophiáját akarják esztendőre külön kurzusban előadni. Hegel! mit nekünk Hegel? Nekünk nem Hegeliánusok, hanem Flegeliánusok kellene.

+ Szini iskolánk osztályozási ünnepe és bezárása lélekemelőn folyt le. Két

tanár összeverekedett. S a kormány elég silány, hogy még vizsgálatot is mer rendelni ellenük, holott meg kellene jutalmaznia. Verje ki a ragya!

⊙ **Kitünő gondolat!** Egy fiatal ember valamelyik fürdőnkben be akart tolazkodni egy női kabinba. Ebből aztán láрма, skandalum lett s a szegény ifjut, elvének mártírját, kitették hivatalából állítólagos illetlenkedés miatt. Ez az élet! Aztán ne essék az ember kétségbe!

§ **Még csak ez kellene!** Azt mondják, hogy a kultuszminiszter ezental a szini iskolában az »illemtant« nem a tanítványok, hanem a tanárok számára akarja előadatni.

GYÁSZHÍR.

Gyanta Féri elvtársunk elpatkolt. Régóta dögrováson volt már, de még kihuzta volna a beste lelke, ha egy kicsit vigyáz magára. Vót esziben! Addig mulatott, míg az ördög elvitte. Nevezetes volt ezifra káromkodásairól, jókedviben egy álló negyedórát kihuzott egy káromkodást, melyeknek mondat szerkezete a sok mamlasz profszort bámulatba ejtette.

Szerkesztői izenetek.

X. Y. Te czudar te! stb.
Z. F. Fogd be a szádat! Czikkedet adjuk akkor, amikor nekünk tetszik.
M—a. Sasku Károly elavult munkája helyett a jövő hóban megjelenik: »a durva társalgó« czímmel egy kitünő munka, melyet figyelmbe ajánlunk. Tanulj tinó stb.

TÁRCZA.

A műveltség hátrányai.

— A »botyár-klub« székfoglalója. —

Nincs alkalmatlanabb valami az u. n. műveltségénél.

Ostobaság, melyet az arisztokraták találtak ki, hogy magukat a nagy tömegtől megkülönböztessék.

Tehát a demokraczia elveibe ütköző találmány, mely egyszersmind az ember szabad elhatározását korlátozza. Mért ne legyen nekem szabad egy ingujban társaságba mennem? Mért ne használ-

hassak ugyanoly szavakat, melyekkel a bakakáplár szabadon élhet?

Nem vagyok én oly szabad lény, mint a bakakáplár?

De nemzetgazdaságilag is abszurdum a műveltség. Mily töke vész el improduktív módon a köszönetés általi kalapokptatásban, ingmosásban, keztyűváltásban!

Ujabbán örvendeteően szaporodnak annak jelei, hogy az u. n. műveltségben hátrafelé haladunk.

Oly eldurvulás tapasztalható, melyet lelkesen tapasztalunk.

Ha néha egy-egy ujságot a kezünkbe veszünk, örömmel látjuk, mily ékes stílus kezd divatozni.

Czudar, hitvány, gyalázatos, gaz, lelketlen, gyáva, nyomorult stb. ma már, hála istennek, nem valami ritka szavak.

Aztán az a sok összetűzés a társadalom u. n. műveltebb osztályaiban!

Megannyi jele annak, hogy eredeti állapotunkhoz ismét közeledünk, melyből a külföldet majmoló álműveltség kivetkőztetett!

(Folytatása következik.)

Gróf Bánomffy Béla beszámolója.

— Kigyalulta Gyaluban, ebbe az hónapba. —

Tisztelt választóim! Mikor a levegőben mozog valami, akkor bizonyosan szél fúj. Vannak gyenge, közepeszerű és erős szelek s úgy, a hogy a vizet érik, viharok is keletkezhetnek. Mikor azután a vihar megvan, megjelenik a vészmadár, melynek kacsálába és fecskeszárnya van. Ez kutyába se veszi a tengert, mert sem a víz, sem a szél nem árt neki. Ilyen madár a közvélemény is, mely a politikai szeleskedés által felkorbácsolt események tengere felett megjelenik, reptül, uszik; könnyű neki! De mi, kivált mi erdélyiek nem tudunk sem uszni, sem repülni s ezért kellő circumspectussággal az események hullámainak uszálya alatt tartózkodunk. Ugy teszünk mint a tintahal: festéket eresztünk, csinálván egy kis opportunítási zavarost. Így megélhetünk. (Éljünk!)

Tisztelt választók! Minket transsilvanizmusról valódnak; a királyhágóntuliak azt mondják, hogy képzettségünk hiányos; hogy mi nem érthetjük meg a régi törvényeket, mert latinságunk rossz s azonkívül rendellenesen szűk körbe szorul.

Van ebben valami! valamiképen az alföldi magyar örökösen elvéti a derdidaszt a németben, úgy számosan közzölünk következetesen a maskulinumba erőszakolják azt, a mi a femininumba tartozik; de hát kérdem én: nem igazodik-e el azért a magyar a németben a hibás derdidasz-szal is? S miért nem igazodhatnánk el mi is, noha a genust összevételjük, vagy néha a deklinációban tévedünk? Avagy kevesebb-e a Hegedűs Sándor államférfiui belátása azért, mert a konzult dominusnak vette nemcsak méltóság, hanem deklináció szerint is? Korántsem! És azért, mert Németh Berci oly tökéletesen distinguálja a genust, államférfiú-e? Korántsem!

Egyáltalában, tisztelt választóim, a kellő ovatosság mellett, de kemény eltökéléssel, szorult helyzetben is lehet valamire vergődni és azért ajánlom továbbra is irányomat.

Mindenesetre biztosítom önöket arról, hogy akár elől, akár hátul működünk is a szabadelvűség táborában: mindig a hatalommal megyünk, működünk és szavazunk, kellő körültekintés mellett. Így aztán mégis csak megélünk. (Éljen!)

Monológ.

Az a Bradlaugh mégis nagyon tapasztalatlan ember. Képviselő akar lenni, de nem akar esküdni tenni. Nekem több eszem volt, és most nyugodtan nézek választóim szemébe, megvan öntudatom, hogy mint képviselő tette m. valamit.

Aztán még nagyobb badarságot is követ el az a hőbortos ánglus: tolakodik a szavazáshoz, ami ötszáz font sterling büntetéssel jár. Mi, ha szavazásra kerül a dolog... hm... épen nem tolakodunk s nemhogy fizetnénk, hanem... hát még ha horvát testvér volnék...!

És még azt mondják, hogy az angol a praktikus ember! Suttymberky.

Illemtan szini iskolai igazgatók számára.

— Leó Rugienstől. —

AZÉRT, hogy valaki semmirekellő, még nem mulhatlanul szükséges, hogy őt szini iskolai tanárnak szidja az ember. — A kin tiszta csizmát lát az ember, azzal azért még nem kell úgy bánni, mintha az embernek csizmatisztítója volna. — Valakit egyenesen fülesnek czimezni csak akkor illik, ha nem szenved kétséget, hogy az illetőnek csakugyan van füle; tapsifülesnek pedig csak miután ama fület sajátkezűleg megtapsolta az ember. — Szemtelennek az udvarias ember csak olyant nevezhet, a kinek szeme van; mert világos, hogy ez a szidalmat nem veheti magára. — Egy tanárról két számbórt nyúzni ügyes dolog ugyan, de nem emberséges és ezért inkább kerülendő. — A kézzorítás helyett a legújabb illemtanárak a fülesavarást alkalmazzák, jelentékeny sikerrel. — A főbbvaló az alattvalóját teljes joggal nevezheti alávalónak, mert ez még kevesebbet jelent az alattvalónál s ezért finom bókna tekintendő. — A tanár vállát megveregetni igen nagy nyájasságról tanuskodik, különösen ha e veregetés spanyolnáddal történik. Ha a veregetésből verekedés lesz, annál mulatóságosabb. — A ki oly hivatalt vállalt, minő a szini iskola igazgatósága, annak mindenkit félvállról szabad nézni, mert hiszen másik vállán a hivatala nyugszik. — A tanárokkal legjobb tettelesen érintkezni, már a paritás elvéért is, mert így a tanári kar az igazgató karjával érintkezik. — A botozás a kifejezésnek legtalálhatóbb módja, de arra különös figyelem fordítandó, hogy a bot az igazgató kezében legyen. — Minthogy az ütem a zenében igen fontos szerepet játszik, a tanárok hátán azt jól begyakorolni udvariatlanságnak épen nem tekinthető. Hogy mily erősen kell ezt a taktust verni, az — taktus dolga. — A mit valakin elhagedül az ember, az zenei produkció és mint ilyen az igazgatói működés közvetlen körébe tartozik. A tanteremből tanárokat kidobni nem illik s ezért igen czélszerűen helyettesítettik kirugás által.

Értesítés.

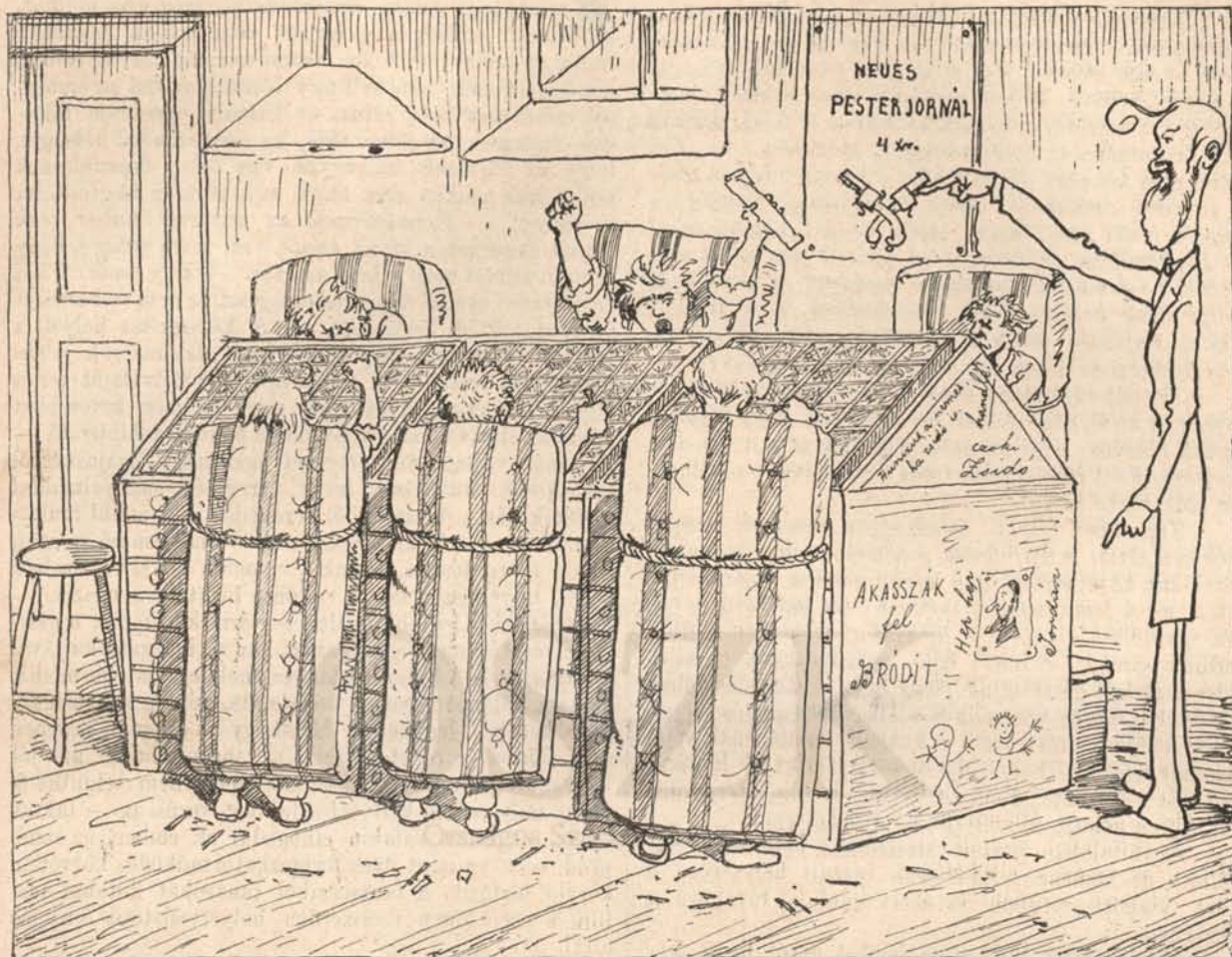
Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy az állatkertbe a hízaló gép megérkezett ugyan, de egyelőre nem bocsátható a közönség rendelkezésére. Az állatkert régi lakosai elsőbbségi jogot támasztottak s az igazgatóság, belátván sok évi koplalással szerzett igényeik méltányosságát, engedett.

Remélhető azonban, hogy a gép, teljes gőzerővel működén, rövid idő alatt visszatértemti az állatkert lakóit hajdani állati formájukba s akkor aztán megrendeléseket is elfogadhatunk.

Erről a nagyérdemű közönséget annak idején értesíteni fogjuk.

Az állatkert igazgatósága.

Gyakorlati javaslat.

A hírlapszedők gyűlése, miután a hétfői lapok megszüntetése nem sikerült, gyakorlati javaslattal lépett a hírlapkiadók elé: minden szedő matrácza köté dolgozik s így ahelyett, hogy hajnalban, egy órányira levő lakására vánszorogna, honnan fél óra múlva ismét vissza kell indulnia, jövőre éjjeli munkája végeztével egyszerűen hátrádöl és pihen. A felvilágosító rajz kíséretében benyújtott javaslat egyhangú elfogadását remélik.

Gazdasági napló júliusra.

A hőség növekedik. Még az is izzad, a ki különben nem tud megmelegedni. Az égi fergetegek gyakoriak; csakhogy a menkö nem oda csap mindig, a hová kellene.

Ha a legyek nagyon csipik a marhát, diófa levéllet kell a hátukat megdörögölni; a szegény embernél, ha bogarai vannak, égetlen hamut lehet alkalmazni.

A gabonát mentől előbb be kell takarítani; a sarlóra aztán jó lesz a finánczot és a szárvasmarhát csesztetni.

A kis borjuk maguktól esznek, s a vadruca fiaí már maguk keresik élelmüket; azonnal rájuk kell küldeni a »Steuerbogen«-t.

E hóban a napokmár rövidebbek kezdenek lenni; ellenben az adóajstromok mindinkább hosszúra nyulnak; a nép e mellett mégis a rövidet húzza.

A trágyáról idején gondoskodni kell; a bécsi »Possé«-k, meg a francia drámák elegendő mennyiséggel szolgálnak.

DIVAT.

— A legújabb kalapok. —

(Pasquino műhelyéből.)

Figyelmeztetés!

A kánikula beálltával nem találjuk fölöslegesnek, hogy tisztelt olvasóinknak némi utmutatással szolgáljunk a nyaralás megkönnyebbitésére és mindenkinek kellő okulására.

Mindenki tartsa tehát szem előtt im ezeket a régi igazságokat:

A levest nem eszik oly forrón, mint a hogy megfőzik!

A kását kiki megfujja, mielőtt szájához viszi.

Egyáltalán követni kell a macska példáját és kerülgetni a forró kását.

Nyáron nem kellemes a tüzből gesztenyét kikaparni.

A se hideg, se meleg embert nyáron meg kell becsülni.

Lobbanékony ember kerülje a parázs menyecskét.

Szalmakalap mellé senki se tűzzön »égő szerelmet«. Szalmafedelű csárdában meg kell tiltani a gyújtó hatású cigányzenét.

Veszett fejszének nem szabad a nyelét keresni, mert ha isten úgy akarja, a veszett fejszenyel is harap.

Tanácsos nyáron Petőfi tüzes versei helyett valamelyik fiatal óriás műveit olvasni; ez hűtő hatású s az olvasó uszodában érzi magát.

Végre nyáron nem tanácsos meghalni, mert a pokolban fűtenek, a menny pedig ég.

A „Borsszem Jankó“ bölcssei.

Apró hírek.

□ A népszínházban e héten létre jött a színpad és a nézőtér közt az a delejes harmónia, mely a művészetben annyira fontos. A színpadon azt kezdik játszani, hogy: »Ill a berek!« s a közönség oly egyértelműleg kerekelt old, hogy szegény Makróczy fölsohajt: »Hát aztán a »Becsület szegényé«-nek hogy ne volna szegény a becsülete is, a tantiemeje is!«

*

+ Barsmegyében nem vonják többé kétségbe, hogy a magyar kormány őszinte rokonszenvvel viseltetik a derék törökök iránt. E hó elsején ugyanis a megyei tisztviselők már — nem kapták ki a gázsit. Csok jása!

*

△ A „Zasztavá“-t nem bocsátják be Ausztriába, azt izenvén neki az osztrák államügyész: »Gospodine, legyen eszed, mit keresnél nálunk? Otthon szép Magyarországon vannak szrbjeid, omladináid, ott hálás és termékeny talajod van az izgatásra s bele nem szól senki. Warum in die Ferne schweifen?« Zasztaváék belátták a tanács bölcsességét, s itthon szabadon üzik tovább, ami tilos, bár veszélytelen a szomszédban.

*

✱ A főváros köreiben általános a meglepetés ama nevezetes fölfedezés fölött, melyre a genialis francia,

Philippart, révezette a tanácsot, hogy t. i. a város határában artézi kut létezik. Kammermayer polgármester Salamon Ferencznek, Budapest történelme írójának segítségével kiderítette, hogy réges régen, a mult évtizedben csakugyan furtak artézi kutat s hosszas kutatások után a kutat meg is találták egy félreeső helyen, a városliget elején. Meglévén a kut, a kutban pedig víz, eldöntendő maradt, mi történjék a vízzel, ennek eldöntését pedig enquétere bízták. Mit hallván Zsigmondy, elsápadt, mert ő a víz folyását csak a föld forgásának idejére biztosíthatja, de nem az idők végtelenségéig, mikorra egy enquéte határoz. Kétségbeesésében jeles kutfurónk fejfelé beugrott az artézi kut fúrlukába s a forrást örökre elapasztotta, mely szomorú esemény öröme a városi tanács és képviselőtestület általános kivilágítást rendelt el, mert ekképen végre megszabadultak ama nagy gondtól: mit csináljanak az artézi kut vizével.

*

± Az Esztergomba rándulók száma Esztergombamódra szaporodik. Legközelebbre a következő kirándulások vannak kilátásba helyezve:

A budapesti házmeister-egylet.

A Szent-Flóriánhoz címzett katolikus bádigos legények önszegélyző egylete.

A lipótmezei országos intézet lakosai.

Az izrealita siketnéma-intézet.

A Zrinyibeli nasivasi-klub stb. stb.

Az »Esztergom« című helyi lap ezentúl csupa ünnepi számokban jelenik meg; szó van az esztergomi primások számának szaporításáról. Esztergom lakosai pedig naponként misét mondatnak, hogy az Egek ura oltalmazza meg az ő vasárnapi nyugodalmukat is, ha már a budapestiek vasárnapi munkaszünete úgy elharapózik.

Tönődések.

(Seiffensteiner Sclomontul.)

Aztat olvasom az ojságba, hoid oira fagják megengedni némed színház Bodapesten. Nem tonálom it a vicz. Hoidha kireperálják japjoutezai teater, még nem moszaj kireperálni közjölési hotározat.

*

Bécsi bodenkreditbank gandoskodja, hoid legyen japjoutezai színháznál elég kijáró. Ögy gaudolom, hoid volna ot sakkal szökségesebb a bejáró.

*

Hoidha fronzio jezsoiták jünnek hozzánk, oira lesz meg régi magyar dicsőségül egy emlék: A »fekete sereg«.

*

Forsa az a fronzio pületik. Egyik oldalon sinálja Fronziaarszágbán rend. Másik oldalon rendet háborgatja. Példáól a jezsuiták.

„Paris-Murcie“, „Vindobona“, „Tavaszi“ Aradon,

vagyis

„NEFELEJTS“

elfelejthetetlen alkalmi műmúláp.

Szerkesztette Luk-Ácsi. *

Arad, ebben az esztendőben.

Kedves Jankóm,

Nekünk is volt nőgyeleti ünnepélyünk s mert egy járvány soha sem jár magában, volt alkalmi lapunk is. Arad városa és a megye feszülten leste a »Paris-Murcie« stb. versenytársát. Nem is hiába. A »Nefelejts« megjelent és tultett minden várakozáson, ami különben csak természetes, mikor szerkesztőül sikerült Luk-Ácsi jeles írónkat megnyerni, ki már régebben a következő sorokkal adta bizonyosságát költői nagyságának:

Eszemadta kis szökéje
De halvány az orcája
Adsa ide hát a képed
Hadd csókolom veresre.

A »Nefelejts« felejthetetlen marad, tehát célját elérte. Hiu dicséret helyett bizonyítsák ezt inkább a múlápól vett emez idézetek:

Virág és méh.

A méh csapat mi szép!
Egymás nyomába lép
És szállnak szerté szét...
Mi szép a mézes lép
A nép nyomába lép,
Egyél kis árva nép!

Hajlamka.

*

A szívtelen.

(Novellette).

Hortense szívtelen volt. Azután férjhez ment. Egy öreg úrnak adott előnyt, mert a gyermekek hamar öregítik a mamát.

Mulatott és kaczerkodott, de azért férjének hízelt. A világ meg azt mondta: Igaza van, hisz öreg a férje. Azután nőgyeleti taggá lett. Megnyitották nagy ünnepélyvel az árvaházat. Bevezetik az árvákat. A hölgyek bontogatják csomagjaikat. Hortense elsikoltja magát, nem lát senkit és semmit, és meglátja az árvát, kit ő anyátlanított meg s kit ő ismét meganyásit. A többi csak nézte. A szívtelen Hortensenál pedig elpihentek az idegek.

Csiszlik Jankó.

*

Vajha a nőgyeleti tagok engem is mint elhagyott özvegyet védszárnyaik alá foglalának.

Kriszti Lajcsi.

A szerzés szilkségét csak az érzi a kinek nincs.

Dr. Tréfi Laci.

* De nem én!

A nagybögös.

IV. László király Benedek mestere ezelőtt 600 évvel azt mondta: A király jó indulattal méltányolja mások tetteit, hogy példájával hasson. Tehát mi szép a modern jótékony-ság, mely a gazdagok helyett a szegényeket jutalmazza.

Dr. Kármárki Sanyi.

Sajnosan tapasztalom, hogy ott is, hol nem affektálják a kozmopolitizmust, fucsba megy a szociális tevékenység. És az idegen bámulva kérde, hol van a konszolidált szocializmus?

Ennek az az oka, hogy rosszúl agítunk, mert a külsőségekre tekintünk és nem nézzük a belsőt, a mit nem látunk. Ez így nem jól van. Rontsák le a kasztszellemet, minek egyedüli módja az, hogy a ki olyan szelleműs mint én, az tartson velem, — a többi maradjon magának. És így fel lesz állítva a Kolumbus-tojás.

Gillés Laci.

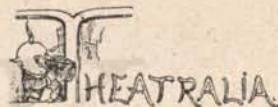
Végszó.

Elvesztettem drága kincsem,
Többé már szeretöm nincsen,
Nem mosolyg, nem pislog felém
Pakolj remény!

Muki.

A szöveg hitelül:

Babylas.

— Egy konzervatorista naplójából. —

Hétfő.

Ma a tanár bácsi »számár«-nak nevezett.

Kedd.

Azon megtiszteltetésben részesültem, hogy a tanár bácsi »ló« czimerrel kegyeskedett díjtalanul felruházni.

Szerda.

Ma egyszerűen csak »barom« valék.

Csütörtök.

Tegnap czimemet a tanár bácsi a »marha« elnevezéssel egészítette ki.

Péntek.

Szerencsétlen nap! Semmiféle czimet nem kaptam. A tanár bácsi le sem hordott. Szinte rosszul érzem magamat e megszokott napi-járandóság nélkül. Ugy látszik, a tanár bácsi feledékeny kezd lenni.

Szombat.

Nem, ő nem feledékeny. Lebestiazott.

Vasárnap.

Szünnap. Czimet nem kaptam, de véletlenül találkoztam vele a folyosón, szórakozásból (ez t. i. öt szórakoztatja — nem minket) elpáhol.

Bőratkát, pattanást

szórtan álló kemény veres vagy már genyedésbe átmenő reszkát pattanásokat, rezes kitégeket, csatlakoztatlan meggyit az én saját magamon jónak bizonyult pipere szépségem. Használati utasítással, mihez tartási rendszabályokkal adományos utasítással egy palack ára 2 frt.

Ohld, Thüring. **Rottmanner József**, gyógyszerész. Tárhelyiség: Budapest, **Schwarz Friderika**, városház-ter. 9. sz. Harisch-Bazár.

Athenaeum által kiadott következő vek- és lapokra való előfizetést ajánljuk:

KIS LAP

előfizetőihez!

Valahányszor a „KIS LAP” egy-egy kötetének vége s az újabb kötetnek kezdetéhez közeledünk, mindannyi- örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy kis híveim nagy- önségéhez néhány szót szóljak. Örömet okozza a siker, yet elérnem adato-t s melyet a „KIS LAP”-nak ár tizenhöz köte bizonyit; és okozza annak biztos ta, hogy a szebb multa még szebb jövő kövekezik. A „KIS LAP” mellé mindinkább sorakozik az egész magyar mek-világ s ez viszont lehetővé teszi, hogy a „KIS P” mindinkább meg-éljen a méltányos igényeknek.

A most véget érő tizenhözcadikra következő tizen- czedik kötet némiképp nevezetesebb is lesz a többinél: e- ttel fogja a „KIS LAP” betölteni pályája tizedik endejét. Tíz esztendő nagy idő és e nagy idő, melyet a „KIS LAP” folyton emelkedve és virágozva töltött be, abban tanuskodik a mellet, mily szükségét pótol, meny- e nélkülözhetetlen barátja lett minden magyargyermeknek.

Egész kis könyvtárt képeznek a „KIS LAP” eddigi- st-i és ma már nem is szükséges elszámolnom, mi minden ezentul is a tartalma. Elég annyit mondanom: hogy jövő re- z le-z, a mi igyekezett lenni: a magyar gyermekvilág oka- és mulattatója. Az új kötet első számában

„Egy kis diák kalandjai”

au hosszabb mű fog megindulni, mely érdekesnél érdeke- rő részleteivel a mily tanulós, époly mulattató is lesz. szintén lesz ismét

Szindarab,

t örömmel tapasztalom, hogy kis olvasóim a „KIS LAP”- közölt szindarabokat nemcsak mint olvasmányt szeretik, em be is tanulják és előadják, a mi által maguknak és má- nak is kellemes szórakozást szereznek, s szavalásban, elő- ban hasznos gyakorlatot szereznek.

Költemények, mesék, kisebb elbeszélések, természet- i, népi-mertető cikkek stb., mint eddig, ugy ezentul is szá- r, szép képpel együtt lesznek a „KIS LAP” minden száma- valamint rejtvények, feladványok, találós mesék is, melyek eelési-fül szolgálhatnak.

T-hát Isten veletek, kis híveim, — a viszontlátásig!

Forgó bácsi.

Tiszt-lettel kérjük a „KIS LAP” előfizetőit, szivesked- nek előfizetéseiket mielőbb megújítani, hogy a lap pontos küldése fennakadást ne szenvedjen.

A „KIS LAP” előfizetési ára:

Félévre . . . 2 frt 80 kr.
Negyedévre . . . 1 frt 40 kr.

Az előfizetési pénz (melyek elküldésére legcélszerűbb postai utalványok használatát) az Athenaeum kiadóhivatalá- Budapest, Ferencziek tere 3. sz. intézőndök.

A „Kis Lap” kiadóhivatala.

Továbbá:

Előfizetési felhívás

„Fővárosi Lapok”

július—decemberi folyamára.

Vadnai Károly szerkesztő s Tóth Kál- mán laptulajdonos tisztelettel fölhívják a »Fővárosi Lapok« olvasó közönségét az előfizetések megújítá- sára. Folytonos törekvésök: jeles írók közreműködé- sével állandóan fenntartani e szépirodalmi na- pilapot az érdekesség, tartalmasság, jó ízlés szín- vonalán s azt mindig méltóvá tenni a művelt hazai közönség ama nagymérvű pártolására, mely- ben immár tizenhetedik éve folyvást emelkedőleg ré- szesül.

Az »Athenaeum« társulat, mely — mint kiadó — gondoskodik a lap csinos kiállításáról és pontos szétküldéséről, az előfizetéseket (évnegyedre 4 frt, félévre 8 frt, egész évre 16 frt) e czim alatt kéri beküldeni: »A Fővárosi Lapok kiadó-hiva- talába Budapestben.« A beküldés legcélsze- rűbb módja a postautalvány.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUNKAKÖRE

czimű illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A NŐKÉPZŐ-, GAZDASSZONY- ÉS NŐIPAREGYLET HIVATALOS KOZLÖNYERE.

Lapunk ismét egy félévi pályafutást fejezett be, s ez alkalommal előfizetéseik megújítására szólítjuk fel annak tisztelt pártolóit.

Programunkat ismerik s tudják, hogy legfőbb igyekezetünk mindig arra irányult, hogy az ígérteknek nescsak megfeleljünk, de mindig többet adjunk, mint a mennyit ígértünk. Bizonyítja az is, hogy a M. Bazár most már gyakran négy, rendszeren azonban három díszes és értékes melléklettel jelenik meg. Nevezetesen egy pompás színezett párisi divatkép, két olda- regénymelléklet és egy mintáiv szabásrajzokkal melyekhez azonban többnyire egy negyedik melléklet csatoltatik, mely vagy kivágtott szabásrajz, vagy pedig díszes himző-mintából áll.

A regénymelléklet e félévben HENRY GREVILLE, a hírneves francia író remekregényét

„DOSIÁT”

fogja hozni, melyre külön figyelmzettük a közönséget.

Csak arra kérjük még tisztelt előfizetőin- ket, lennének szivesek előfizetéseiket minél előbb beküldeni, hogy a lap szétküldésében rendetlen- ség ne történjék.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra

Évenként 10 frt
Félévenként 5 frt
Negyedévenként 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz az alulírt kiadóhivatalnak leg- célszerűbben postautalvánnyal küldhetők.

A M. Bazár kiadóhivatala.

Az

„ATHENAEUM”

könyvkiadó-hivatalában Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Athenaeum - épület, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

Az életből elvesve.

Beszélek.

Irta: JÓKAI MÓR.

Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tollú író ez újabb szépirodalmi dolgozatai- nak gyűjteménye oly gazdag és változatos tartalommal jelent meg, mely alkalmat nyújt a köz- önségnek, hogy kedvencz írója sokoldalú tehetségének legkü- lönbözőbb sajátságaival megis- merkedhessék. Tárgyait: tul- nyomológ az életből és pedig a magyar életből meríti ugyan, de pl. »Az ezereketedik éjsza- kában« átsap ama térre is, hol élénk képzelete egészen szaba- don röpkülhet, míg a »Rendki- vüli nőkb« a világ történe- nagy tárházából keres anyagot. Kiváló érdeket kölcsönöz a gyűjteménynek, hogy a közle- mények tekintélyes része napló- szerű följegyzés, melyben a Jókainál oly megkapó közvet- lenség ellenállhatatlan vonzza magával az olvasót. A »Hajdan, most és valaha« czíműnek pl. a Svábhegy képezi színterét. Jókainak a kedvencz helye a hol, mint e közleménye végén elmerengve mondja, »pihenni akar.« A harmadik kötet főré- szét olaszországi utazásának leírása tölti be, ritka megfigye- lés, élénk színekkel, érdeke- sen festett utirajz, melyben a klasszikus föld hatása az író lel- kére s a benyomás meleg költe- kedélyére oly varázst kölcsö- nöz e kiváló bájjal írt memoiri- nak, melyel kevés »utilleírás« dicsekedhetik az irodalomban. — A változatosságban párját ritkító, de mindenütt költői tar- talmu gyűjtemény bizonyára a legkedvesebb olvasmányok egyi- ke a lesz magyar közönség előtt.

MOLIÈRE MŰVEI:

A képzelet beteg. Ford. Berczik Árpád 80 kr.
Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van esalva. Forditotta Szász Károly . . . 40 kr.
A férjek iskolája. Fordította Szász Károly 40 kr.
A szeleburdi. Ford. Paulay E. — A kelleetlenek. Ford. Ke- mény K. — Scapin csínyel, a Sicilián. Ford. Puky J. Egy kötetben frt 40 kr.

(Budapest, 1880.) Nyomatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.